

Psalm 118 in verschiedenen Sprachen

Psalm 118 in verschiedenen Sprachen

Hebräisch:

- 1 אשרי תמימי־דרך ההלכים בתורת יהוה:
- 2 אשרי נצרי עדתיו בכל־לב ידרשוהו:
- 3 אף לא־פעלו עולה בדרכיו הלכו:
- 4 אתה צויתה פקדיך לשמר מאד:
- 5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך:
- 6 אז לא־אבוש בהביטי אל־כל־מצותיך:
- 7 אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך:
- 8 את־חקיך אשמר אל־תעזבני עד־מאד:
- 9 במה יזכה־נער את־ארחו לשמר כדברך:
- 10 בכל־לבי דרשתיך אל־תשגני ממצותיך:
- 11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא־לך:
- 12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך:
- 13 בשפתי ספרתי כל משפטי־פיך:
- 14 בדרך עדותיך ששתי כעל כל־הון:
- 15 בפקדיך אשיחה ואביטה ארחתיך:
- 16 בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך:
- 17 גמל על־עבדך אחיה ואשמרה דברך:
- 18 גל־עיני ואביטה נפלאות מתורתך:
- 19 גר אנכי בארץ אל־תסתר ממני מצותיך:
- 20 גרסה נפשי לתאבה אל־משפטיך בכל־עת:
- 21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך:
- 22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדתך נצרת:
- 23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך:
- 24 גם־עדתיך שעשעי אנשי עצת:
- 25 דבקה לעפר נפשי חני כדברך:
- 26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך:
- 27 דרך־פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך:

28 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך:
29 דרך־שקר הסר ממני ותורתך חנני:
30 דרך־אמונה בחרתי משפטיך שויתי:
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני:
32 דרך־מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:
33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב:
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל־לב:
35 הדריכני בנתיב מצותיך כי־בו חפצתי:
36 הט־לבי אל־עדותיך ואל אל־בצע:
37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני:
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך:
39 העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיך טובים:
40 הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חיני:
41 ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך:
42 ואענה חרפי דבר כי־בטחתי בדברך:
43 ואל־תצל מפי דבר־אמת עד־מאד כי למשפטך יחלתי:
44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד:
45 ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי:
46 ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש:
47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי:
48 ואשא־כפי אל־מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:
49 זכר־דבר לעבדך על אשר יחלתי:
50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני:
51 זדים הליצני עד־מאד מתורתך לא נטיתי:
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם:
53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך:
54 זמרות היו־לי חקיך בבית מגורי:
55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך:
56 זאת היתה־לי כי פקדיך נצרת:
57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך:
58 חליתי פניך בכל־לב חנני כאמרתך:
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל־עדתיך:
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך:
61 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי:

חצות־לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: 62
חבר אני לכל־אשר יראוך ולשמרי פקודיך: 63
חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני: 64
טוב עשית עם־עבדך יהוה כדברך: 65
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: 66
טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי: 67
טוב־אתה ומטיב למדני חקיך: 68
טפלו עלי שקר זדים אני בכל־לב אצר פקודיך: 69
טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעת: 70
טוב־לי כי־עניתי למען אלמד חקיך: 71
טוב־לי תורת־פיך מאלפי זהב וכסף: 72
ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך: 73
יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: 74
ידעתי יהוה כי־צדק משפטיך ואמונה עניתני: 75
יהי־נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: 76
יבאוני רחמיך ואחיה כי־תורתך שעשעי: 77
יבשו זדים כי־שקר עותוני אני אשיח בפקודיך: 78
ישובו לי יראיך וידעו עדתיך: 79
יהי־לבי תמים בחקיך למען לא אבוש: 80
כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: 81
כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני: 82
כי־הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי: 83
כמה ימי־עבדך מתי תעשה ברדפי משפט: 84
כרו־לי זדים שיחות אשר לא כתורתך: 85
כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני: 86
כמעט כלוני בארץ ואני לא־עזבתי פקודיך: 87
כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך: 88
לעולם יהוה דברך נצב בשמים: 89
לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד: 90
למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך: 91
לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי: 92
לעולם לא־אשכח פקודיך כי בם חייתני: 93
לך־אני הושיעני כי פקודיך דרשתי: 94
לי קוו רשעים לאבדני עדתיך אתבונן: 95

96 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד:
97 מה־אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי:
98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא־לי:
99 מכל־מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי:
100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרת־י:
101 מכל־ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך:
102 ממשפטיך לא־סרתי כי־אתה הורתני:
103 מה־נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי:
104 מפקודיך אתבונן על־כן שנאתי כל־ארח שקר:
105 נר־לרגלי דברך ואור לנתיבתי:
106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך:
107 נעניתי עד־מאד יהוה חני כדברך:
108 נדבות פי רצה־נא יהוה ומשפטיך למדני:
109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי:
110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי:
111 נחלתי עדותיך לעולם כי־ששון לבי המה:
112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:
113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי:
114 סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי:
115 סורו־ממני מרעים ואצרה מצות אלהי:
116 סמכני כאמרתך ואחיה ואל־תבישני משברי:
117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד:
118 סלית כל־שוגים מחקיך כי־שקר תרמיתם:
119 סגים השבת כל־רשעי־ארץ לכן אהבתי עדתיך:
120 סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי:
121 עשיתי משפט וצדק בל־תניחני לעשקי:
122 ערב עבדך לטוב אל־יעשקני זדים:
123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך:
124 עשה עם־עבדך כחסדך וחקיך למדני:
125 עבדך־אני הבינני ואדעה עדתיך:
126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך:
127 על־כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז:
128 על־כן כל־פקודי כל ישרתי כל־ארח שקר שנאת־י:
129 פלאות עדותיך על־כן נצרתם נפשי:

130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים:
131 פי־פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי:
132 פנה־אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך:
133 פעמי הכן באמרתך ואל־תשלט־בי כל־און:
134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך:
135 פניך האר בעבדך ולמדני את־חקיך:
136 פלגי־מים ירדו עיני על לא־שמרו תורתך:
137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך:
138 צוית צדק עדתיך ואמונה מאד:
139 צמתתני קנאתי כי־שכחו דבריך צרי:
140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה:
141 צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי:
142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
143 צר־ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי:
144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:
145 קראתי בכל־לב ענני יהוה חקיך אצרה:
146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך:
147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי:
148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך:
149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני:
150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו:
151 קרוב אתה יהוה וכל־מצותיך אמת:
152 קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם:
153 ראה־עניי וחלצני כי־תורתך לא שכחתי:
154 ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני:
155 רחוק מרשעים ישועה כי־חקיך לא דרשו:
156 רחמך רבים יהוה כמשפטיך חיני:
157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי:
158 ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו:
159 ראה כי־פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני:
160 ראש־דברך אמת ולעולם כל־משפט צדקך:
161 שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי:
162 שש אנכי על־אמרתך כמוצא שלל רב:
163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי:

164: שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך:
165: שלום רב לאהבי תורתך ואין־למו מכשול:
166: שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי:
167: שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד:
168: שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל־דרכי נגדך:
169: תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני:
170: תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני:
171: תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך:
172: תען לשוני אמרתך כי כל־מצותיך צדק:
173: תהי־ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי:
174: תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי:
175: תחי־נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני:
176: תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

Griechisch:

Ἑλληλοῦῖα.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδοῦ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. 2 μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. 3 οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. 4 σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. 5 ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. 6 τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. 7 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 8 τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. — 9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. 10 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. 11 ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυσά τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι. 12 εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. 13 ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. 14 ἐν τῇ ὁδοῦ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. 15 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. 16 ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. — 17 Ἐνταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. 18 ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. 19 πάροικος ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ γῆ· μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. 20 ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. 21 ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. 22 περιέλε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

23 καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἔμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. 24 καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. — 25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου· ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. 26 τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. 27 ὁδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. 28 ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. 29 ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἔμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. 30 ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. 31 ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε· μὴ με κατασχύνης. 32 ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.— 33 Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. 34 συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. 35 ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. 36 κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. 37 ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. 38 στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου. 39 περιέλε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτεισα· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. 40 ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. — 41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. 42 καὶ ἀποκριθῆσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. 43 καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. 44 καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 45 καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. 46 καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἠσχυρόμην. 47 καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα. 48 καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. — 49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με. 50 αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με. 51 ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. 52 ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην. 53 ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. 54 ψαλτὰ ἦσαν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου. 55 ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. 56 αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. — 57 Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου. 58 ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. 59 διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. 60 ἠτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. 61 σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. 62 μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 63 μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. 64 τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. — 65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου. 66 χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. 67 πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα. 68 χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. 69 ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ

καρδία μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. 70 ἔτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. 71 ἀγαθόν μοι ὅτι ἔταπεινώσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. 72 ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου. — 73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. 74 οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. 75 ἔγνω, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἔταπεινώσάς με. 76 γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. 77 ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστίν. 78 αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. 79 ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. 80 γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ. — 81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. 82 ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με; 83 ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. 84 πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με κρίσιν; 85 διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε. 86 πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. 87 παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. 88 κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. — 89 Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. 90 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει. 91 τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. 92 εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστίν, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. 93 εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με. 94 σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. 95 ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. 96 πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. — 97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μού ἐστίν. 98 ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν. 99 ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστίν. 100 ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. 101 ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. 102 ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. 103 ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. 104 ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. — 105 Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. 106 ὦμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 107 ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα· Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. 108 τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με. 109 ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. 110 ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. 111 ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μού εἰσιν. 112 ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. — 113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. 114 βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. 115 ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ

μου. 116 ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. 117 βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαίωμάσι σου διαπαντός. 118 ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. 119 παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. 120 καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. — 121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με. 122 ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. 123 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. 124 ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. 125 δοῦλός σου εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. 126 καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. 127 διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. 128 διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα. — 129 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου. 130 ἡ δὴλῶσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. 131 τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἴλκυσσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. 132 Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. 133 τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία. 134 λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. 135 τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. 136 διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. — 137 Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου. 138 ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. 139 ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. 140 πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. 141 νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. 142 ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. 143 θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὔροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. 144 δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. — 145 Ἐκέκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. 146 ἐκέκραξά σοι· σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. 147 προέφθασα ἐν ἄωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. 148 προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. 149 τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με. 150 προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν. 151 ἐγγὺς εἶ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. 152 κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. — 153 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. 154 κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με. 155 μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. 156 οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με. 157 πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα. 158 εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο. 159 Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με. 160 ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. — 161 Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. 162

ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά. 163 ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. 164 ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 165 εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. 166 προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. 167 ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. 168 ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε. — 169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. 170 εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. 171 ἐξερευξαινο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου. 172 φθέγγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. 173 γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. 174 ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστι. 175 ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. 176 ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Deutsch:

1 Wohl denen, die im Weg untadelig sind, die wandeln nach dem Gesetz des Herrn!

2 Wohl denen, die seine Zeugnisse bewahren, die ihn von ganzem Herzen suchen,

3 die auch kein Unrecht tun, die auf seinen Wegen gehen!

4 Du hast deine Befehle gegeben, daß man sie eifrig befolge.

5 O daß meine Wege dahin zielten, deine Anweisungen zu halten!

6 Dann werde ich nicht zuschanden, wenn ich auf alle deine Gebote achte.

7 Ich werde dir danken mit aufrichtigem Herzen, wenn ich die Bestimmungen deiner Gerechtigkeit lerne.

8 Deine Anweisungen will ich halten; verlaß mich niemals!

9 Wie wird ein junger Mann seinen Weg unsträflich gehen? Indem er ihn bewahrt nach deinem Wort!

10 Von ganzem Herzen suche ich dich; laß mich nicht abirren von deinen Geboten!

11 Ich bewahre dein Wort in meinem Herzen, damit ich nicht gegen dich sündige.

12 Gelobt seist du, o Herr! Lehre mich deine Anweisungen.

13 Mit meinen Lippen verkünde ich alle Bestimmungen deines Mundes.

14 Ich freue mich an dem Weg, den deine Zeugnisse weisen, wie über lauter Reichtümer.

15 Ich will über deine Befehle nachsinnen und auf deine Pfade achten.

16 Ich habe meine Lust an deinen Anweisungen; dein Wort vergesse ich nicht.

17 Gewähre deinem Knecht, daß ich lebe und dein Wort befolge!

18 Öffne mir die Augen, damit ich sehe die Wunder in deinem Gesetz!

- 19 Ich bin ein Fremdling auf Erden; verbirg deine Gebote nicht vor mir!
- 20 Meine Seele verzehrt sich vor Sehnsucht nach deinen Bestimmungen allezeit.
- 21 Du hast die Frechen gescholten, die Verfluchten, die abirren von deinen Geboten.
- 22 Wälze Schimpf und Schande von mir ab, denn ich habe deine Zeugnisse bewahrt!
- 23 Sogar Fürsten sitzen und beraten sich gegen mich; aber dein Knecht sinnt nach über deine Anweisungen.
- 24 Ja, deine Zeugnisse sind meine Freude; sie sind meine Ratgeber.
- 25 Meine Seele klebt am Staub; belebe mich nach deinem Wort!
- 26 Ich habe meine Wege erzählt, und du hast mir geantwortet; lehre mich deine Anweisungen!
- 27 Laß mich den Weg verstehen, den deine Befehle weisen, so will ich reden über deine Wundertaten.
- 28 Meine Seele weint vor Kummer; richte mich auf nach deinem Wort!
- 29 Halte den Weg der Lüge fern von mir und begnadige mich mit deinem Gesetz!
- 30 Den Weg der Treue habe ich erwählt und deine Bestimmungen vor mich hingestellt.
- 31 Ich halte fest¹⁸ an deinen Zeugnissen; Herr, laß mich nicht zuschanden werden!
- 32 Ich laufe den Weg deiner Gebote, denn du machst meinem Herzen Raum.
- 33 Lehre mich, Herr, den Weg deiner Anweisungen, daß ich ihn einhalte bis ans Ende.
- 34 Gib mir Verständnis, so will ich dein Gesetz bewahren und es befolgen von ganzem Herzen.
- 35 Laß mich wandeln auf dem Pfad deiner Gebote, denn ich habe Lust an ihm.
- 36 Neige mein Herz zu deinen Zeugnissen und nicht zur Habgier!
- 37 Halte meine Augen davon ab, nach Nichtigem zu schauen; belebe mich in deinen Wegen!
- 38 Erfülle an deinem Knecht dein Wort, das denen gilt, die dich fürchten.
- 39 Wende von mir die Schmach, die ich fürchte; denn deine Bestimmungen sind gut!
- 40 Siehe, ich sehne mich nach deinen Befehlen; belebe mich durch deine Gerechtigkeit!
- 41 Herr, laß mir deine Gnade widerfahren, deine Hilfe nach deinem Wort,
- 42 damit ich dem antworten kann, der mich schmäht; denn ich verlasse mich auf dein Wort!
- 43 Und nimm nur nicht das Wort der Wahrheit von meinem Mund; denn ich hoffe auf deine Bestimmungen!
- 44 Ich will dein Gesetz stets bewahren, immer und ewiglich.
- 45 Und ich werde wandeln in weitem Raum; denn ich suche deine Befehle.
- 46 Ja, ich will vor Königen von deinen Zeugnissen reden und mich nicht schämen.

47 Und ich will mich erfreuen an deinen Geboten, die ich liebe.

48 Ich will meine Hände ausstrecken nach deinen Geboten, die ich liebe, und will über deine Anweisungen nachsinnen.

49 Gedenke an das Wort für deinen Knecht, auf das du mich hast hoffen lassen!

50 Das ist mein Trost in meinem Elend, daß dein Wort mich belebt.

51 Die Frechen haben mich arg verspottet; dennoch bin ich von deinem Gesetz nicht abgewichen.

52 Wenn ich an deine ewigen Ordnungen denke, o Herr, so werde ich getröstet.

53 Zornglut hat mich ergriffen wegen der Gottlosen, die dein Gesetz verlassen.

54 Deine Anweisungen sind meine Lieder geworden in dem Haus, in dem ich als Fremdling wohne.

55 Bei Nacht denke ich an deinen Namen, o Herr, und ich bewahre dein Gesetz.

56 Das ist mir zuteil geworden, daß ich deine Befehle befolgen darf.

57 Ich sage: Das ist mein Teil, o Herr, daß ich deine Worte befolge.

58 Ich flehe von ganzem Herzen um deine Gunst: Sei mir gnädig nach deinem Wort!

59 Als ich meine Wege bedachte, da wandte ich meine Füße zu deinen Zeugnissen.

60 Ich eile und säume nicht, deine Gebote zu befolgen.

61 Die Schlingen der Gottlosen umgeben mich, aber ich vergesse dein Gesetz nicht.

62 Mitten in der Nacht stehe ich auf, um dir zu danken für die Bestimmungen deiner Gerechtigkeit.

63 Ich bin verbunden mit allen, die dich fürchten, und die deine Befehle befolgen.

64 Herr, die Erde ist erfüllt von deiner Güte; lehre mich deine Anweisungen!

65 Du tust Gutes an deinem Knecht, o Herr, nach deinem Wort.

66 Lehre mich rechte Einsicht und Erkenntnis; denn ich habe deinen Geboten geglaubt.

67 Ehe ich gedemütigt wurde, irrte ich; nun aber befolge ich dein Wort.

68 Du bist gut und tust Gutes; lehre mich deine Anweisungen!

69 Die Hochmütigen haben Lügen gegen mich erdichtet; ich [aber] befolge von ganzem Herzen deine Befehle.

70 Ihr Herz ist stumpf wie von Fett; doch ich habe meine Wonne an deinem Gesetz.

71 Es ist gut für mich, daß ich gedemütigt wurde, damit ich deine Anweisungen lerne.

72 Das Gesetz, das aus deinem Mund kommt, ist besser für mich als Tausende von Gold- und Silberstücken.

73 Deine Hände haben mich gemacht und bereitet; gib mir Einsicht, damit ich deine Gebote lerne!

74 Die dich fürchten, werden mich sehen und sich freuen, denn ich hoffe auf dein Wort.

75 Herr, ich weiß, daß deine Bestimmungen gerecht sind, und daß du mich in Treue gedemütigt hast.

76 Laß doch deine Gnade mein Trost sein, nach deinem Wort an deinen Knecht!

77 Laß mir deine Barmherzigkeit widerfahren, daß ich lebe! Denn dein Gesetz ist meine Freude.

78 Laß die Hochmütigen zuschanden werden, weil sie mir mit Lügen Unrecht getan haben; ich aber sinne über deine Befehle nach.

79 Laß die sich mir zuwenden, die dich fürchten und die deine Zeugnisse erkennen.

80 Mein Herz soll sich redlich an deine Anweisungen halten, damit ich nicht zuschanden werde.

81 Meine Seele verlangt nach deiner Hilfe; ich hoffe auf dein Wort.

82 Meine Augen verlangen nach deinem Wort und fragen: Wann wirst du mich trösten?

83 Bin ich auch geworden wie ein Schlauch im Rauch,²⁶ so habe ich doch deine Anweisungen nicht vergessen.

84 Wieviele Tage bleiben noch deinem Knecht? Wann willst du an meinen Verfolgern das Rechtsurteil vollziehen?

85 Die Frechen haben mir Gruben gegraben, sie, die sich nicht nach deinem Gesetz richten.

86 Alle deine Gebote sind Wahrheit; sie aber verfolgen mich mit Lügen; hilf mir!

87 Sie hätten mich fast vertilgt auf Erden; ich aber verlasse deine Befehle nicht.

88 Belebe mich nach deiner Gnade, so will ich das Zeugnis deines Mundes bewahren.

89 Auf ewig, o Herr, steht dein Wort fest in den Himmeln;

90 deine Treue währt von Geschlecht zu Geschlecht! Du hast die Erde gegründet, und sie steht;

91 nach deinen Bestimmungen stehen sie noch heute; denn alles muß dir dienen!

92 Wäre dein Gesetz³¹ nicht meine Freude gewesen, so wäre ich vergangen in meinem Elend.

93 Ich will deine Befehle auf ewig nicht vergessen; denn durch sie hast du mich belebt.

94 Ich bin dein; hilf mir, denn ich habe nach deinen Befehlen getrachtet!

95 Die Gottlosen lauern mir auf, um mich zu verderben; aber ich richte meinen Sinn auf deine Zeugnisse.

96 Von aller Vollkommenheit habe ich ein Ende gesehen; aber dein Gebot ist unbeschränkt.

97 Wie habe ich dein Gesetz so lieb! Ich sinne darüber nach den ganzen Tag.

98 Deine Gebote machen mich weiser als meine Feinde, denn sie sind ewiglich mein [Teil].

99 Ich bin verständiger geworden als alle meine Lehrer, denn über deine Zeugnisse sinne ich nach.

100 Ich bin einsichtiger als die Alten, denn ich achte auf deine Befehle.

101 Ich halte meine Füße fern von jedem bösen Weg, damit ich dein Wort befolge.

102 Von deinen Bestimmungen bin ich nicht abgewichen, denn du hast mich gelehrt.

103 Wie süß ist dein Wort meinem Gaumen, mehr als Honig meinem Mund!

104 Von deinen Befehlen werde ich verständig; darum hasse ich jeden Pfad der Lüge.

105 Dein Wort ist meines Fußes Leuchte und ein Licht auf meinem Weg.

106 Ich habe geschworen und will es halten, daß ich die Bestimmungen deiner Gerechtigkeit bewahren will.

107 Ich bin tief gebeugt; Herr, belebe mich nach deinem Wort!

108 Herr, laß dir doch wohlgefallen die freiwilligen Opfer meines Mundes, und lehre mich deine Bestimmungen!

109 Mein Leben ist beständig in Gefahr, aber ich vergesse dein Gesetz nicht.

110 Die Gottlosen haben mir eine Schlinge gelegt; aber ich bin von deinen Befehlen nicht abgeirrt.

111 Deine Zeugnisse sind mein ewiges Erbe, denn sie sind die Wonne meines Herzens.

112 Ich habe mein Herz geneigt, deine Anweisungen zu erfüllen, auf ewig, bis ans Ende.

113 Ich hasse, die geteilten Herzens sind; aber dein Gesetz habe ich lieb.

114 Du bist mein Schirm und mein Schild; ich hoffe auf dein Wort.

115 Weicht von mir, ihr Übeltäter, ich will die Gebote meines Gottes befolgen!

116 Unterstütze mich nach deinem Wort, damit ich lebe und nicht zuschanden werde mit meiner Hoffnung!

117 Stärke du mich, so ist mir geholfen, und ich werde deine Anweisungen stets beachten!

118 Du wirst alle verwerfen, die von deinen Anweisungen abweichen; denn ihre Täuschung ist vergeblich.

119 Wie Schlacken räumst du alle Gottlosen von der Erde hinweg; darum liebe ich deine Zeugnisse.

120 Mein Fleisch schaudert aus Furcht vor dir, und ich habe Ehrfurcht vor deinen Bestimmungen!

121 Ich habe Recht und Gerechtigkeit geübt; überlaß mich nicht meinen Bedrückern!

122 Tritt als Bürge ein zum Besten für deinen Knecht, daß mich die Frechen nicht unterdrücken!

123 Meine Augen verlangen nach deiner Rettung und nach dem Wort deiner Gerechtigkeit.

124 Handle mit deinem Knecht nach deiner Gnade und lehre mich deine Anweisungen!

125 Ich bin dein Knecht; gib mir Einsicht, damit ich deine Zeugnisse verstehe!

126 Es ist Zeit für den Herrn, zu handeln; sie haben dein Gesetz gebrochen!

127 Darum liebe ich deine Gebote mehr als Gold und feines Gold;

128 darum halte ich alle deine Befehle in allem für recht und hasse jeden Pfad der Lüge.

129 Wunderbar sind deine Zeugnisse; darum bewahrt sie meine Seele.

130 Die Eröffnung deiner Worte erleuchtet und gibt den Unverständigen Einsicht.

131 Ich tue meinen Mund weit auf und lechze, denn mich verlangt nach deinen Geboten.

132 Wende dich zu mir und sei mir gnädig, nach deinem Rechtsspruch für die, welche deinen Namen lieben!

133 Mache meine Schritte fest durch dein Wort, und laß nichts Böses über mich herrschen!

134 Erlöse mich von der Bedrückung durch Menschen, und ich will deine Befehle befolgen!

135 Laß dein Angesicht leuchten über deinen Knecht und lehre mich deine Anweisungen!

136 Tränenströme fließen aus meinen Augen, weil man dein Gesetz nicht befolgt.

137 Gerecht bist du, o Herr, und deine Bestimmungen sind richtig!

138 Du hast deine Zeugnisse in Gerechtigkeit verordnet und in großer Treue.

139 Mein Eifer verzehrt mich, weil meine Widersacher deine Worte vergessen.

140 Dein Wort ist wohlgeläutert, und dein Knecht hat es lieb.

141 Ich bin gering und verachtet; doch deine Befehle habe ich nicht vergessen.

142 Deine Gerechtigkeit ist eine ewige Gerechtigkeit, und dein Gesetz ist Wahrheit.

143 Angst und Drangsal haben mich getroffen; aber deine Gebote sind meine Freude.

144 Deine Zeugnisse sind auf ewig gerecht; gib mir Einsicht, so werde ich leben!

145 Ich rufe von ganzem Herzen: Herr, erhöre mich; ich will deine Anweisungen befolgen!

146 Ich rufe zu dir; hilf mir, so will ich deine Zeugnisse bewahren.

147 Ich komme der Morgendämmerung zuvor und schreie; ich hoffe auf dein Wort.

148 Meine Augen kommen den Nachtwachen zuvor, damit ich nachsinne über dein Wort.

149 Höre meine Stimme nach deiner Gnade! O Herr, belebe mich nach deinen Bestimmungen!

150 Die der Arglist nachjagen, nahen sich; von deinem Gesetz sind sie fern.
151 Du bist nahe, o Herr, und alle deine Gebote sind Wahrheit.
152 Längst weiß ich aus deinen Zeugnissen, daß du sie auf ewig gegründet hast.
153 Sieh mein Elend an und errette mich; denn ich habe dein Gesetz nicht vergessen!
154 Führe meine Sache und erlöse mich; belebe mich nach deinem Wort!
155 Das Heil ist fern von den Gottlosen; denn sie fragen nicht nach deinen Anweisungen.
156 Deine Barmherzigkeit ist groß, o Herr; belebe mich nach deinen Bestimmungen!
157 Zahlreich sind meine Verfolger und Widersacher; dennoch habe ich mich nicht abgewandt von deinen Zeugnissen.
158 Wenn ich die Abtrünnigen ansehe, empfinde ich Abscheu, weil sie dein Wort nicht bewahren.
159 Siehe, ich liebe deine Befehle; o Herr, belebe mich nach deiner Gnade!
160 Die Summe deines Wortes ist Wahrheit, und jede Bestimmung deiner Gerechtigkeit bleibt ewiglich.
161 Fürsten verfolgen mich ohne Ursache; aber vor deinem Wort fürchtet sich mein Herz.
162 Ich freue mich über dein Wort wie einer, der große Beute findet.
163 Ich hasse die Lüge⁴⁵ und verabscheue sie; dein Gesetz aber habe ich lieb.
164 Ich lobe dich siebenmal am Tag wegen der Bestimmungen deiner Gerechtigkeit.
165 Großen Frieden haben, die dein Gesetz lieben, und nichts bringt sie zu Fall.
166 Ich hoffe auf dein Heil, o Herr, und tue deine Gebote.
167 Meine Seele bewahrt deine Zeugnisse und liebt sie sehr.
168 Ich habe deine Befehle und deine Zeugnisse bewahrt; denn alle meine Wege sind vor dir.
169 Herr, laß mein Rufen vor dich kommen; gib mir Einsicht entsprechend deinem Wort!
170 Laß mein Flehen vor dich kommen; errette mich nach deiner Verheißung!
171 Meine Lippen sollen überfließen von Lob, wenn du mich deine Anweisungen lehrst.
172 Meine Zunge soll reden von deinem Wort, denn alle deine Gebote sind gerecht.
173 Deine Hand komme mir zu Hilfe, denn ich habe deine Befehle erwählt.
174 Ich habe Verlangen nach deinem Heil, o Herr, und dein Gesetz ist meine Lust.
175 Laß meine Seele leben, damit sie dich lobe, und deine Bestimmungen seien meine Hilfe!
176 Ich bin in die Irre gegangen wie ein verlorenes Schaf; suche deinen Knecht! Denn

deine Gebote habe ich nicht vergessen.

Russisch:

- 1 Блаженны те, чей путь непорочен, кто ходит по Закону Господа.
- 2 Блаженны хранящие Его заповеди¹, ищущие Его всем сердцем.
- 3 Они не творят беззакония, ходят Его путями.
- 4 Ты повелел нам твердо хранить Твои наставления.
- 5 О, если бы пути мои направлялись к соблюдению Твоих установлений!
- 6 Тогда не постыдился бы я, взирая на все Твои повеления.
- 7 Я славлю Тебя с честным сердцем, поучаясь Твоим праведным судам.
- 8 Буду хранить Твои установления, не оставляя меня насовсем.
- 9 Как может юноша содержать в чистоте свой путь? Живя согласно слову Твоему.
- 10 Всем сердцем своим ищу Тебя, не дай мне уклониться от Твоих повелений.
- 11 Слово Твое сокрыл я в сердце моем, чтобы не грешить против Тебя.
- 12 Прославлен будь, Господи! Научи меня Твоим установлениям.
- 13 Своими устами я передаю людям все суды Твоих уст.
- 14 На пути Твоих откровений я радуюсь, как о великом богатстве.
- 15 О Твоих наставлениях размышляю и смотрю на Твои пути.
- 16 Буду радоваться Твоим установлениям, не забуду Твоего слова.
- 17 Окажи милость Своему слуге, и тогда я буду жить и хранить Твое слово.
- 18 Открой мне глаза, чтобы мне увидеть чудеса Закона Твоего.
- 19 Я – странник на земле, не сокрой от меня Своих повелений.
- 20 Душа моя страстно истомилась, непрестанно желая познавать суды Твои.
- 21 Ты укротил гордых, проклинаемых и уклоняющихся от Твоих повелений.
- 22 Не допусти, чтобы из-за них я был опозорен и постыжен, ведь я заповеди Твои храню.
- 23 Правители сидят и сговариваются против меня, но Твой слуга размышляет о Твоих установлениях.
- 24 Твои заповеди – моя радость и мои советники.
- 25 Душа моя повержена в прах, оживи меня по Своему слову.
- 26 Я рассказал Тебе о своих путях, и Ты услышал меня; научи меня Своим установлениям.
- 27 Помоги мне понять путь наставлений Твоих, и я буду размышлять² о чудесах Твоих.
- 28 Душа моя тает от скорби: укрепи меня Твоим словом.
- 29 Удали от меня путь лжи, по милости Твоей даруй мне Закон Свой.
- 30 Путь истины я избрал, я внимаю судам Твоим.
- 31 Твоих откровений придерживаюсь, Господи, не дай постыдиться мне.
- 32 Я буду бежать по пути Твоих повелений, ведь Ты расширяешь мое понимание.
- 33 Научи меня, Господи, пути Твоих установлений, и я буду держаться его до конца.
- 34 Вразуми меня, и я буду соблюдать Твой Закон и хранить его всем своим сердцем.

35 Веди меня по пути Твоих повелений, потому что в нем нахожу я счастье.
36 Обрати мое сердце к Твоим заповедям, а не к доходам несправедливым.
37 Отверни мои глаза от суеты и оживи меня на Твоем пути.
38 Исполни все, что обещал Своему слуге, благоговеющему пред Тобой.
39 Отврати мой позор, которого боюсь; Твои суды благи.
40 Как сильно я желаю Твоих наставлений! Даруй мне жизнь Своей праведностью.
41 Пусть будет со мной Твоя милость, Господи, Твое спасение по Твоему слову,
42 чтобы я смог ответить оскорбляющему меня, ведь я уповаю на слово Твое.
43 Не дай устам моим лишиться слова истины, ведь я надеюсь на суды Твои.
44 Буду всегда, во веки и веки, соблюдать Закон Твой.
45 Буду ходить свободно, потому что Твоим наставлениям следую.
46 О Твоих заповедях буду говорить перед царями и не постыжусь.
47 Я буду радоваться Твоим повелениям, которые полюбил.
48 Вознесу мои руки к Твоим повелениям, которые я полюбил, и буду размышлять о Твоих установлениях.
49 Вспомни слово Твое к слуге Твоему, на которое повелел мне надеяться.
50 Это – утешение в моем бедствии, что Твое слово оживляет жизнь.
51 Высокомерные издеваются надо мною чрезвычайно, но я не уклоняюсь от Закона Твоего.
52 Вспоминаю я Твои древние суды, Господи, и утешаюсь.
53 Ужас овладевает мной из-за нечестивых, оставляющих Твой Закон.
54 Твои установления были моими песнями во время всех моих странствований.
55 Вспоминаю я ночью Имя Твое, Господи, и храню Закон Твой.
56 Он стал моим, потому что Твои наставления я храню.
57 Господь, Ты – мой удел, я сказал, что буду соблюдать Твои слова.
58 Молю Тебя от всего сердца: помилуй меня по Твоему слову.
59 Я размышлял о своих путях и обращал свои стопы к Твоим заповедям,
60 спешил и не медлил соблюдать Твои повеления.
61 Сети нечестивых путали меня, но я не забывал Твой Закон.
62 В полночь встаю благодарить Тебя за Твои праведные суды.
63 Я – друг всем боящимся Тебя и хранящим Твои наставления.
64 Господи, земля полна Твоей милости, научи меня Твоим установлениям.
65 Ты сделал много добра Своему слуге по слову Твоему, Господи.
66 Научи меня рассудительности и пониманию, потому что я верю Твоим повелениям.
67 До того, как Ты наказал меня, я заблуждался, но теперь я храню Твое слово.
68 Ты благ и творишь благо, научи меня Твоим установлениям.
69 Высокомерные плетут ложь обо мне, но я всем сердцем буду хранить Твои наставления.
70 Их сердце стало жестоким и бесчувственным, я же наслаждаюсь Твоим Законом.
71 Благо мне, что пострадал, чтобы научиться Твоим установлениям.
72 Закон из Твоих уст лучше для меня, чем множество золота и серебра.
73 Твои руки сотворили и устроили меня; вразуми меня, и я научусь Твоим повелениям.
74 Боящиеся Тебя обрадуются увидев меня, потому что я на Твое слово полагаюсь.

- 75 Я знаю, Господи, что Твои суды праведны, и Ты наказал меня по справедливости.
- 76 Да будет утешением мне Твоя милость, по Твоему слову к слуге Твоему.
- 77 Да придет ко мне Твое милосердие, и я буду жить, потому что Твой Закон – мое утешение.
- 78 Пусть постыдятся высокомерные за то, что безвинно угнетают меня, но я размышляю о Твоих наставлениях.
- 79 Пусть повернутся ко мне все боящиеся Тебя и познавшие Твои заповеди.
- 80 Пусть будет мое сердце непорочно в Твоих установлениях, чтобы не постыдиться мне.
- 81 Тает душа моя о спасении Твоем, но я надеюсь на Твое слово.
- 82 Устают глаза мои, ожидая исполнения слова Твоего; я говорю: «Когда утетишь меня?»
- 83 Я стал, как бурдюк в дыму, но не забываю Твоих установлений.
- 84 Сколько дней отпущено Твоему слуге? Когда же вынесешь приговор преследующим меня?
- 85 Высокомерные вырыли мне яму, вопреки Твоему Закону.
- 86 Все Твои повеления верны. Меня несправедливо преследуют, помоги мне.
- 87 Они едва не погубили меня на земле, но я не уклонился от Твоих наставлений.
- 88 По Твоей милости сохрани мою жизнь, и я буду хранить заповеди Твоих уст.
- 89 Навеки, Господи, слово Твое утверждено на небесах.
- 90 Твоя верность из поколения в поколение, Ты утвердил землю, и она стоит.
- 91 По Твоим судам все стоит до сегодняшнего дня, потому что все служит Тебе.
- 92 Я бы погиб в своем несчастье, если бы Твой Закон не был моей радостью.
- 93 Никогда не забуду Твои наставления, потому что ими Ты оживляешь меня.
- 94 Я – Твой, спаси меня, ведь я жажду Твоих наставлений.
- 95 Нечестивые ищут меня погубить, но я думаю о Твоих заповедях.
- 96 Я видел предел всякого совершенства, но Твои повеления обширны без меры.
- 97 О, как я люблю Твой Закон! Размышляю о нем целый день.
- 98 Твоими повелениями Ты сделал меня мудрее моих врагов, потому что они всегда предо мной.
- 99 Я стал разумнее всех своих учителей, потому что размышляю о Твоих наставлениях.
- 100 Я понимаю больше, чем старцы, потому что храню Твои наставления.
- 101 Удерживаю мои ноги от всякого злого пути, чтобы хранить Твое слово.
- 102 Не уклоняюсь от Твоих судов, потому что Ты учишь меня.
- 103 Как сладки моему нёбу Твои слова! Слаще меда они моим устам.
- 104 Твои наставления дают мне разумение, поэтому ненавижу все ложные пути.
- 105 Твое слово – светильник для ног моих и свет, что освещает путь мой.
- 106 Я клялся хранить Твои праведные суды и исполню это.
- 107 Я сильно страдаю, оживи меня, Господи, по слову Твоему.
- 108 Прими же, Господи, добровольную жертву моих уст и научи меня Своим судам.
- 109 Моя жизнь постоянно в моих руках, но я не забываю Твой Закон.
- 110 Нечестивые расставили для меня сеть, но я не уклоняюсь от Твоих наставлений.
- 111 Твои заповеди – мое вечное наследие; они – радость моего сердца.

- 112 Я решил исполнять Твои установления вовеки, до конца.
- 113 Ненавижу двоедушных людей, а Закон Твой люблю.
- 114 Ты – мое убежище и щит; я надеюсь на Твое слово.
- 115 Отойдите от меня, беззаконники, чтобы я мог хранить повеления своего Бога.
- 116 Укрепи меня по слову Твоему, чтобы я жил; не дай мне постыдиться в надежде моей.
- 117 Поддержи меня, и я спасусь и буду всегда вникать в Твои установления.
- 118 Всех, отступающих от Твоих установлений, Ты отвергаешь, потому что их ухищрения – ложь.
- 119 Всех нечестивых земли Ты отметаешь, как отбросы, поэтому я возлюбил Твои заповеди.
- 120 Моя плоть трепещет от страха пред Тобой, я боюсь Твоих судов.
- 121 Я совершал суд и правду – не оставляй меня моим угнетателям.
- 122 Заступись за Твоего слугу для блага его; не позволь высокомерным угнетать меня.
- 123 Устают глаза мои, ожидая Твоего спасения и исполнения Твоего праведного обещания.
- 124 Поступи с рабом Твоим по милости Твоей и научи меня Твоим установлениям.
- 125 Я – Твой слуга, вразуми меня, чтобы я познал Твои заповеди.
- 126 Время действовать Тебе, Господи, потому что Твой Закон нарушили.
- 127 Твои повеления люблю больше золота, даже чистого золота.
- 128 Все Твои наставления, все, признаю справедливыми, а всякий путь лжи ненавижу.
- 129 Твои заповеди удивительны, поэтому моя душа хранит их.
- 130 Откровение Твоих слов просвещает и вразумляет простых.
- 131 Открываю уста мои и вздыхаю, я жажду Твоих повелений.
- 132 Взгляни на меня и помилуй, как ты всегда поступаешь с любящими Твое Имя.
- 133 Утверди мои стопы Твоим словом и не позволь никакому беззаконию овладеть мною.
- 134 Избавь меня от человеческого угнетения, чтобы я мог хранить Твои наставления.
- 135 Озари Твоего слугу светом Твоего лица и научи меня Твоим установлениям.
- 136 Ручьем бегут слезы из моих глаз, потому что они не хранят Твой Закон.
- 137 Праведен Ты, Господи, и справедливы суды Твои.
- 138 Заповеди, которые Ты дал, праведны и совершенно истинны.
- 139 Ревность моя снедает меня, потому что мои враги забыли Твои слова.
- 140 Слово Твое очень чисто, поэтому Твой слуга любит его.
- 141 Я мал и презрен, но не забываю Твоих наставлений.
- 142 Праведность Твоя – вечная праведность и Закон Твой – истина.
- 143 Скорбь и горечь постигли меня, но Твои повеления – отрада моя.
- 144 Праведность Твоих откровений вечна; дай мне понимание, чтобы я мог жить.
- 145 Я взываю всем сердцем; услышь меня, Господи, и я буду держаться Твоих установлений.
- 146 Взываю к Тебе: спаси меня, и я буду хранить Твои заповеди.
- 147 Я взываю перед утренней зарей, на Твое слово надеюсь.
- 148 Глаза мои предваряют утреннюю стражу, чтобы размышлять над Твоим

словом.

149 Услышь мой голос по Твоей милости, Господи, по суду Твоему оживи меня.

150 Приблизились ко мне замышляющие зло, но далеки они от Твоего Закона.

151 Ты же, Господи, близок, и все Твои повеления – истина.

152 Издавна я знал о Твоих заповедях, что Ты основал их навеки.

153 Взгляни на мое бедствие и избавь меня, потому что я не забываю Закона Твоего.

154 Веди мою тяжбу и избавь меня, оживи меня³ по слову Твоему.

155 Далеко спасение от нечестивых, потому что не ищут они Твоих установлений.

156 Велико милосердие Твое, Господи; по суду Твоему оживи меня.

157 Много у меня гонителей и врагов, но не уклоняюсь я от Твоих откровений.

158 Я с презрением смотрю на отступников, потому что они не хранят слова Твоего.

159 Взгляни, как я люблю Твои наставления, и по милости Твоей оживи меня, Господи.

160 Твое слово верно от начала, и вечен всякий праведный Твой суд.

161 Правители безвинно меня преследуют, но мое сердце трепещет перед Твоим словом.

162 Я радуюсь Твоему слову как нашедший великую добычу.

163 Ненавижу ложь и гнушаюсь ею, Закон же Твой люблю.

164 Семь раз в день прославляю Тебя за Твои праведные суды.

165 Велик мир у любящих Твой Закон, и нет им преткновения.

166 Господи, надеюсь на Твое спасение и исполняю Твои повеления.

167 Душа моя хранит Твои заповеди, и я их очень люблю.

168 Храню Твои наставления и заповеди, потому что все мои пути пред Тобою.

169 Да приблизится мой вопль к Тебе, Господи, дай мне понимание по Твоему слову.

170 Да придет мое моление пред лицо Твое, избавь меня по слову Твоему.

171 Мои уста произнесут хвалу, когда Ты научишь меня Твоим установлениям.

172 Язык мой будет петь о слове Твоем, потому что все Твои повеления праведны.

173 Да поможет мне рука Твоя, потому что я избрал наставления Твои.

174 Я жажду спасения Твоего, Господи, и Твой Закон – отрада моя.

175 Да живет душа моя и славит Тебя, и да помогут мне Твои суды.

176 Я заблудился, как потерянная овца. Найди Своего слугу, потому что я не забыл Твоих повелений.

Englisch:

1 Blessed are the undefiled in the way, who walk in the law of the LORD.

2 Blessed are they that keep his testimonies, and that seek him with the whole heart.

3 They also do no iniquity: they walk in his ways.

4 Thou hast commanded us to keep thy precepts diligently.

5 O that my ways were directed to keep thy statutes!

6 Then shall I not be ashamed, when I have respect unto all thy commandments.

7 I will praise thee with uprightness of heart, when I shall have learned thy righteous judgments.

8 I will keep thy statutes: O forsake me not utterly.

9 Wherewithal shall a young man cleanse his way? by taking heed thereto according to thy word.

10 With my whole heart have I sought thee: O let me not wander from thy commandments.

11 Thy word have I hid in mine heart, that I might not sin against thee.

12 Blessed art thou, O LORD: teach me thy statutes.

13 With my lips have I declared all the judgments of thy mouth.

14 I have rejoiced in the way of thy testimonies, as much as in all riches.

15 I will meditate in thy precepts, and have respect unto thy ways.

16 I will delight myself in thy statutes: I will not forget thy word.

17 Deal bountifully with thy servant, that I may live, and keep thy word.

18 Open thou mine eyes, that I may behold wondrous things out of thy law.

19 I am a stranger in the earth: hide not thy commandments from me.

20 My soul breaketh for the longing that it hath unto thy judgments at all times.

21 Thou hast rebuked the proud that are cursed, which do err from thy commandments.

22 Remove from me reproach and contempt; for I have kept thy testimonies.

23 Princes also did sit and speak against me: but thy servant did meditate in thy statutes.

24 Thy testimonies also are my delight and my counsellors.

25 My soul cleaveth unto the dust: quicken thou me according to thy word.

26 I have declared my ways, and thou heardest me: teach me thy statutes.

27 Make me to understand the way of thy precepts: so shall I talk of thy wondrous works.

28 My soul melteth for heaviness: strengthen thou me according unto thy word.

29 Remove from me the way of lying: and grant me thy law graciously.

30 I have chosen the way of truth: thy judgments have I laid before me .

31 I have stuck unto thy testimonies: O LORD, put me not to shame.

32 I will run the way of thy commandments, when thou shalt enlarge my heart.

33 Teach me, O LORD, the way of thy statutes; and I shall keep it unto the end.

34 Give me understanding, and I shall keep thy law; yea, I shall observe it with my whole heart.

35 Make me to go in the path of thy commandments; for therein do I delight.

36 Incline my heart unto thy testimonies, and not to covetousness.

37 Turn away mine eyes from beholding vanity; and quicken thou me in thy way.

38 Stablish thy word unto thy servant, who is devoted to thy fear.

39 Turn away my reproach which I fear: for thy judgments are good.

40 Behold, I have longed after thy precepts: quicken me in thy righteousness.

41 Let thy mercies come also unto me, O LORD, even thy salvation, according to thy word.

42 So shall I have wherewith to answer him that reproacheth me: for I trust in thy word.

43 And take not the word of truth utterly out of my mouth; for I have hoped in thy judgments.

44 So shall I keep thy law continually for ever and ever.
45 And I will walk at liberty: for I seek thy precepts.
46 I will speak of thy testimonies also before kings, and will not be ashamed.
47 And I will delight myself in thy commandments, which I have loved.
48 My hands also will I lift up unto thy commandments, which I have loved; and I will meditate in thy statutes.
49 Remember the word unto thy servant, upon which thou hast caused me to hope.
50 This is my comfort in my affliction: for thy word hath quickened me.
51 The proud have had me greatly in derision: yet have I not declined from thy law.
52 I remembered thy judgments of old, O LORD; and have comforted myself.
53 Horror hath taken hold upon me because of the wicked that forsake thy law.
54 Thy statutes have been my songs in the house of my pilgrimage.
55 I have remembered thy name, O LORD, in the night, and have kept thy law.
56 This I had, because I kept thy precepts.
57 Thou art my portion, O LORD: I have said that I would keep thy words.
58 I intreated thy favour with my whole heart: be merciful unto me according to thy word.
59 I thought on my ways, and turned my feet unto thy testimonies.
60 I made haste, and delayed not to keep thy commandments.
61 The bands of the wicked have robbed me: but I have not forgotten thy law.
62 At midnight I will rise to give thanks unto thee because of thy righteous judgments.
63 I am a companion of all them that fear thee, and of them that keep thy precepts.
64 The earth, O LORD, is full of thy mercy: teach me thy statutes.
65 Thou hast dealt well with thy servant, O LORD, according unto thy word.
66 Teach me good judgment and knowledge: for I have believed thy commandments.
67 Before I was afflicted I went astray: but now have I kept thy word.
68 Thou art good, and doest good; teach me thy statutes.
69 The proud have forged a lie against me: but I will keep thy precepts with my whole heart.
70 Their heart is as fat as grease; but I delight in thy law.
71 It is good for me that I have been afflicted; that I might learn thy statutes.
72 The law of thy mouth is better unto me than thousands of gold and silver.
73 Thy hands have made me and fashioned me: give me understanding, that I may learn thy commandments.
74 They that fear thee will be glad when they see me; because I have hoped in thy word.
75 I know, O LORD, that thy judgments are right, and that thou in faithfulness hast afflicted me.
76 Let, I pray thee, thy merciful kindness be for my comfort, according to thy word unto thy servant.
77 Let thy tender mercies come unto me, that I may live: for thy law is my delight.
78 Let the proud be ashamed; for they dealt perversely with me without a cause: but I will meditate in thy precepts.
79 Let those that fear thee turn unto me, and those that have known thy testimonies.
80 Let my heart be sound in thy statutes; that I be not ashamed.
81 My soul fainteth for thy salvation: but I hope in thy word.
82 Mine eyes fail for thy word, saying, When wilt thou comfort me?

83 For I am become like a bottle in the smoke; yet do I not forget thy statutes.
84 How many are the days of thy servant? when wilt thou execute judgment on them that persecute me?
85 The proud have digged pits for me, which are not after thy law.
86 All thy commandments are faithful: they persecute me wrongfully; help thou me.
87 They had almost consumed me upon earth; but I forsook not thy precepts.
88 Quicken me after thy lovingkindness; so shall I keep the testimony of thy mouth.
89 For ever, O LORD, thy word is settled in heaven.
90 Thy faithfulness is unto all generations: thou hast established the earth, and it abideth.
91 They continue this day according to thine ordinances: for all are thy servants.
92 Unless thy law had been my delights, I should then have perished in mine affliction.
93 I will never forget thy precepts: for with them thou hast quickened me.
94 I am thine, save me; for I have sought thy precepts.
95 The wicked have waited for me to destroy me: but I will consider thy testimonies.
96 I have seen an end of all perfection: but thy commandment is exceeding broad.
97 O how love I thy law! it is my meditation all the day.
98 Thou through thy commandments hast made me wiser than mine enemies: for they are ever with me.
99 I have more understanding than all my teachers: for thy testimonies are my meditation.
100 I understand more than the ancients, because I keep thy precepts.
101 I have refrained my feet from every evil way, that I might keep thy word.
102 I have not departed from thy judgments: for thou hast taught me.
103 How sweet are thy words unto my taste! yea, sweeter than honey to my mouth!
104 Through thy precepts I get understanding: therefore I hate every false way.
105 Thy word is a lamp unto my feet, and a light unto my path.
106 I have sworn, and I will perform it, that I will keep thy righteous judgments.
107 I am afflicted very much: quicken me, O LORD, according unto thy word.
108 Accept, I beseech thee, the freewill offerings of my mouth, O LORD, and teach me thy judgments.
109 My soul is continually in my hand: yet do I not forget thy law.
110 The wicked have laid a snare for me: yet I erred not from thy precepts.
111 Thy testimonies have I taken as an heritage for ever: for they are the rejoicing of my heart.
112 I have inclined mine heart to perform thy statutes alway, even unto the end.
113 I hate vain thoughts: but thy law do I love.
114 Thou art my hiding place and my shield: I hope in thy word.
115 Depart from me, ye evildoers: for I will keep the commandments of my God.
116 Uphold me according unto thy word, that I may live: and let me not be ashamed of my hope.
117 Hold thou me up, and I shall be safe: and I will have respect unto thy statutes continually.
118 Thou hast trodden down all them that err from thy statutes: for their deceit is falsehood.
119 Thou puttest away all the wicked of the earth like dross: therefore I love thy

testimonies.

120 My flesh trembleth for fear of thee; and I am afraid of thy judgments.

121 I have done judgment and justice: leave me not to mine oppressors.

122 Be surety for thy servant for good: let not the proud oppress me.

123 Mine eyes fail for thy salvation, and for the word of thy righteousness.

124 Deal with thy servant according unto thy mercy, and teach me thy statutes.

125 I am thy servant; give me understanding, that I may know thy testimonies.

126 It is time for thee, LORD, to work: for they have made void thy law.

127 Therefore I love thy commandments above gold; yea, above fine gold.

128 Therefore I esteem all thy precepts concerning all things to be right; and I hate every false way.

129 Thy testimonies are wonderful: therefore doth my soul keep them.

130 The entrance of thy words giveth light; it giveth understanding unto the simple.

131 I opened my mouth, and panted: for I longed for thy commandments.

132 Look thou upon me, and be merciful unto me, as thou usest to do unto those that love thy name.

133 Order my steps in thy word: and let not any iniquity have dominion over me.

134 Deliver me from the oppression of man: so will I keep thy precepts.

135 Make thy face to shine upon thy servant; and teach me thy statutes.

136 Rivers of waters run down mine eyes, because they keep not thy law.

137 Righteous art thou, O LORD, and upright are thy judgments.

138 Thy testimonies that thou hast commanded are righteous and very faithful.

139 My zeal hath consumed me, because mine enemies have forgotten thy words.

140 Thy word is very pure: therefore thy servant loveth it.

141 I am small and despised: yet do not I forget thy precepts.

142 Thy righteousness is an everlasting righteousness, and thy law is the truth.

143 Trouble and anguish have taken hold on me: yet thy commandments are my delights.

144 The righteousness of thy testimonies is everlasting: give me understanding, and I shall live.

145 I cried with my whole heart; hear me, O LORD: I will keep thy statutes.

146 I cried unto thee; save me, and I shall keep thy testimonies.

147 I prevented the dawning of the morning, and cried: I hoped in thy word.

148 Mine eyes prevent the night watches, that I might meditate in thy word.

149 Hear my voice according unto thy lovingkindness: O LORD, quicken me according to thy judgment.

150 They draw nigh that follow after mischief: they are far from thy law.

151 Thou art near, O LORD; and all thy commandments are truth.

152 Concerning thy testimonies, I have known of old that thou hast founded them for ever.

153 Consider mine affliction, and deliver me: for I do not forget thy law.

154 Plead my cause, and deliver me: quicken me according to thy word.

155 Salvation is far from the wicked: for they seek not thy statutes.

156 Great are thy tender mercies, O LORD: quicken me according to thy judgments.

157 Many are my persecutors and mine enemies; yet do I not decline from thy testimonies.

158 I beheld the transgressors, and was grieved; because they kept not thy word.

159 Consider how I love thy precepts: quicken me, O LORD, according to thy lovingkindness.
160 Thy word is true from the beginning: and every one of thy righteous judgments endureth for ever.
161 Princes have persecuted me without a cause: but my heart standeth in awe of thy word.
162 I rejoice at thy word, as one that findeth great spoil.
163 I hate and abhor lying: but thy law do I love.
164 Seven times a day do I praise thee because of thy righteous judgments.
165 Great peace have they which love thy law: and nothing shall offend them.
166 LORD, I have hoped for thy salvation, and done thy commandments.
167 My soul hath kept thy testimonies; and I love them exceedingly.
168 I have kept thy precepts and thy testimonies: for all my ways are before thee.
169 Let my cry come near before thee, O LORD: give me understanding according to thy word.
170 Let my supplication come before thee: deliver me according to thy word.
171 My lips shall utter praise, when thou hast taught me thy statutes.
172 My tongue shall speak of thy word: for all thy commandments are righteousness.
173 Let thine hand help me; for I have chosen thy precepts.
174 I have longed for thy salvation, O LORD; and thy law is my delight.
175 Let my soul live, and it shall praise thee; and let thy judgments help me.
176 I have gone astray like a lost sheep; seek thy servant; for I do not forget thy commandments.

Türkisch:

- 1 Ne mutlu yolları temiz olanlara, RAB'bin yasasına göre yaşayanlara! 119. Mezmur akrostiş biçimde yazılmış bir şiirdir.
- 2 Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara, Bütün yüreğiyle O'na yönelenlere!
- 3 Hiç haksızlık etmezler, O'nun yolunda yürürler.
- 4 Koyduğun koşullara Dikkatle uyulmasını buyurdun.
- 5 Keşke kararlı olsam Senin kurallarına uymakta!
- 6 Hiç utanmayacağım, Bütün buyruklarını izledikçe.
- 7 Şükredeceğim sana temiz yürekle, Adil hükümlerini öğrendikçe.
- 8 Kurallarını yerine getireceğim, Bırakma beni hiçbir zaman!
- 9 Genç insan yolunu nasıl temiz tutar? Senin sözünü tutmakla.
- 10 Bütün yüreğimle sana yöneliyorum, İzin verme buyruklarından sapmama!
- 11 Aklımdan çıkarmam sözünü, Sana karşı günah işlemek için.

- 12 Övgüler olsun sana, ya RAB, Bana kurallarını öğret.
- 13 Ağzından çıkan bütün hükümleri Dudaklarımla yineliyorum.
- 14 Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken, Sanki benim oluyor bütün hazineler.
- 15 Koşullarını derin derin düşünüyorum, Yollarını izlerken.
- 16 Zevk alıyorum kurallarından, Sözünü unutmayacağım.
- 17 Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım, Sözüne uyayım.
- 18 Gözlerimi aç, Yasandaki harikaları göreyim.
- 19 Garibim bu dünyada, Buyruklarını benden gizleme!
- 20 İçim tükeniyor, Her an hükümlerini özlemekten.
- 21 Buyruklarından sapan Lanetli küstahları azarlarsın.
- 22 Uzaklaştır benden küçümsemeleri, hakaretleri, Çünkü öğütlerini tutuyorum.
- 23 Önderler toplanıp beni kötüleler bile, Ben kulun senin kurallarını derin derin düşüneneğim.
- 24 Öğütlerin benim zevkimdir, Bana akıl verirler.
- 25 Toza toprağa serildim, Sözün uyarınca yaşam ver bana.
- 26 Yaptıklarımı açıkladım, beni yanıtladın; Kurallarını öğret bana!
- 27 Koşullarını anlamamı sağla ki, Harikalarının üzerinde düşüneyim.
- 28 İçim eriyor kederden, Sözün uyarınca güçlendir beni!
- 29 Yalan yoldan uzaklaştır, Yasan uyarınca lütfet bana.
- 30 Ben sadakat yolunu seçtim, Hükümlerini uygun gördüm.
- 31 Öğütlerine dört elle sarıldım, ya RAB, Utandırma beni!
- 32 İçime huzur verdiğin için Buyrukların doğrultusunda koşacağım.
- 33 Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB, Öyle ki, onları sonuna kadar izleyeyim.
- 34 Anlamamı sağla, yasana uyayım, Bütün yüreğimle onu yerine getireyim.
- 35 Buyrukların doğrultusunda yol göster bana, Çünkü yolundan zevk alırım.
- 36 Yüreğimi haksız kazanca değil, Kendi öğütlerine yönelt.
- 37 Gözlerimi boş şeylerden çevir, Beni kendi yolunda yaşat.
- 38 Senden korkulması için Ben kuluna verdiğin sözü yerine getir.
- 39 Korktuğum hakarettten uzak tut beni, Çünkü senin ilkelerin iyidir.
- 40 Çok özlüyorum senin koşullarını! Beni doğruluğunun içinde yaşat!
- 41 Bana sevgini göster, ya RAB, Sözün uyarınca kurtar beni!
- 42 O zaman beni aşağılayanlara Gereken yanıtı verebilirim, Çünkü senin sözüne güvenirim.
- 43 Gerçeğini ağzımdan düşürme, Çünkü senin hükümlerine umut bağladım.

- 44 Yasana sürekli, Sonsuza dek uyacağım.
- 45 Özgürce yürüyeceğim, Çünkü senin koşullarına yöneldim ben.
- 46 Kralların önünde senin öğütlerinden söz edecek, Utanç duymayacağım.
- 47 Senin buyruklarından zevk alıyor, Onları seviyorum.
- 48 Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına, Derin derin düşünüyorum kurallarını.
- 49 Kuluna verdiğin sözü anımsa, Bununla umut verdin bana.
- 50 Acı çektiğimde beni avutan budur, Sözün bana yaşam verir.
- 51 Çok eğlendiler küstahlar benimle, Yine de yasandan şaşmadım.
- 52 Geçmişte verdiğin hükümleri anımsayınca, Avundum, ya RAB.
- 53 Çileden çıkıyorum, Yasayı terk eden kötüler yüzünden.
- 54 Senin kurallarındır ezgilerimin konusu, Konuk olduğum bu dünyada.
- 55 Gece adını anarım, ya RAB, Yasana uyarım.
- 56 Tek yaptığım, Senin koşullarına uymak.
- 57 Benim payıma düşen sensin, ya RAB, Sözlerini yerine getireceğim, dedim.
- 58 Bütün yüreğimle sana yakardım. Lütfet bana, sözün uyarınca.
- 59 Tuttuğum yolları düşündüm, Senin öğütlerine göre adım attım.
- 60 Buyruklarına uymak için Elimi çabuk tuttum, oyalanmadım.
- 61 Kötülerin ipleri beni sardı, Yasayı unutmadım.
- 62 Doğru hükümlerin için Gece yarısı kalkıp sana şükrederim.
- 63 Dostuyum bütün senden korkanların, Koşullarına uyanların.
- 64 Yeryüzü sevginle dolu, ya RAB, Kurallarını öğret bana!
- 65 Ya RAB, iyilik ettin kuluna, Sözünü tuttun.
- 66 Bana sağduyu ve bilgi ver, Çünkü inanıyorum buyruklarına.
- 67 Acı çekmeden önce yoldan sapardım, Ama şimdi sözüne uyuyorum.
- 68 Sen iyisin, iyilik edersin; Bana kurallarını öğret.
- 69 Küstahlar yalanlarla beni lekeledi, Ama ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyarım.
- 70 Onların yüreği yağ bağladı, Bense zevk alırım yasandan.
- 71 İyi oldu acı çekmem; Çünkü kurallarını öğreniyorum.
- 72 Ağzından çıkan yasa benim için Binlerce altın ve gümüşten daha değerlidir.
- 73 Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi. Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim.
- 74 Senden korkanlar beni görünce sevinirsin, Çünkü senin sözüne umut bağladım.
- 75 Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir; Bana acı çektirirken bile sadıksın.

- 76 Ben kuluna verdiđin söz uyarınca, Sevgin beni avutsun.
- 77 Sevecenlik göster bana, yaşayayım, Çünkü yasandan zevk alıyorum.
- 78 Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için. Bense senin koşullarını düşünüyorum.
- 79 Bana dönsün senden korkanlar, Öğütlerini bilenler.
- 80 Yüređim kusursuz uysun kurallarına, Öyle ki, utanç duymayayım.
- 81 İçim tükeniyor senin kurtarışını özlerken, Senin sözüne umut bađladım ben.
- 82 Gözümün ferisi sönüyor söz verdiklerini beklemekten, «Ne zaman avutacaksın beni?» diye soruyorum.
- 83 Dumandan kararmış tuluma döndüm, Yine de unutmuyorum kurallarını.
- 84 Daha ne kadar bekleyecek kulun? Ne zaman yargılayacaksın bana zulmedenleri?
- 85 Çukur kazdılar benim için Yasana uymayan küstahlar.
- 86 Bütün buyrukların güvenilir; Haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana!
- 87 Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden, Ama ben senin koşullarından ayrılmadım.
- 88 Korum canımı sevgin uyarınca, Tutayım ağızından çıkan öğütleri.
- 89 Ya RAB, sözün Göklerde sonsuza dek duruyor.
- 90 Sadakatin kuşaklar boyu sürüyor, Kurduđun yeryüzü sapasađlam duruyor.
- 91 Bugün hükümlerin uyarınca ayakta duran her şey Sana kulluk ediyor.
- 92 Eğer yasan zevk kaynađım olmasaydı, Çektiđim acılardan yok olurdu.
- 93 Koşullarını asla unutmayacađım, Çünkü onlarla bana yaşam verdin.
- 94 Kurtar beni, çünkü seninim, Senin koşullarına yöneldim.
- 95 Kötüler beni yok etmeyi beklerken, Ben senin öğütlerini inceliyorum.
- 96 Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduđunu gördüm, Ama senin buyruđun sınır tanımaz.
- 97 Ne kadar severim yasanı! Bütün gün düşünürüm onun üzerinde.
- 98 Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar, Çünkü her zaman aklımdadır onlar.
- 99 Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım, Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum.
- 100 Yaşlılardan daha bilgeliyim, Çünkü senin koşullarına uyuyorum.
- 101 Sakınırım her kötü yoldan, Senin sözünü tutmak için.
- 102 Ayrılmam hükümlerinden, Çünkü bana sen öğrettin.
- 103 Ne tatlı geliyor verdiđin sözler damađıma, Baldan tatlı geliyor ağızıma!
- 104 Senin koşullarına uymakla bilgelik kazanıyorum, Bu yüzden nefret ediyorum her yanlış yoldan.
- 105 Sözün adımlarım için çıra, Yolum için ışıktır.
- 106 Adil hükümlerini izleyeceđime ant içtim, Andımı tutacađım.

- 107 Çok sıkıntı çektim, ya RAB; Koru hayatımı sözün uyarınca.
- 108 Ağzımdan çıkan içten övgüleri Kabul et, ya RAB, Bana hükümlerini öğret.
- 109 Hayatım her an tehlikede, Yine de unutmam yasayı.
- 110 Kötüler tuzak kurdu bana, Yine de sapmadım senin koşullarından.
- 111 Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır, Yüreğimin sevincidir onlar.
- 112 Kararlıyım Sonuna kadar senin kurallarına uymaya.
- 113 Döneklerden tiksindir, Senin yasayı severim.
- 114 Sığınağım ve kalkanım sensin, Senin sözüne umut bağlarım.
- 115 Ey kötüler, benden uzak durun, Tanrım'ın buyruklarını yerine getireyim.
- 116 Sözün uyarınca destek ol bana, yaşam bulayım; Umudumu boşa çıkarma!
- 117 Sıkı tut beni, kurtulayım, Her zaman kurallarını dikkate alayım.
- 118 Kurallarından sapan herkesi reddedersin, Çünkü onların hileleri boştur.
- 119 Dünyadaki kötülerini cüruf gibi atarsın, Bu yüzden severim senin öğütlerini.
- 120 Bedenim ürperiyor dehşetinden, Korkuyorum hükümlerinden.
- 121 Adil ve doğru olanı yaptım, Gaddarların eline bırakma beni!
- 122 Güven altına al kulunun mutluluğunu, Baskı yapmasın bana küstahlar.
- 123 Gözümün ferisi sönüyor, Beni kurtarmanı, Adil sözünü yerine getirmeni beklemekten.
- 124 Kuluna sevgin uyarınca davran, Bana kurallarını öğret.
- 125 Ben senin kulunum, bana akıl ver ki, Öğütlerini anlayabileyim.
- 126 Ya RAB, harekete geçmenin zamanıdır, Yasayı çiğniyorlar.
- 127 Bu yüzden senin buyruklarını, Altından, saf altından daha çok seviyorum;
- 128 Koyduğun koşulların hepsini doğru buluyorum, Her yanlış yoldan tiksiniyorum.
- 129 Harika öğütlerin var, Bu yüzden onlara candan uyuyorum.
- 130 Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar, Saf insanlara akıl verir.
- 131 Ağzım açık, soluk soluğayım, Çünkü buyruklarını özlüyorum.
- 132 Bana lütufla bak, Adını sevenlere her zaman yaptığın gibi.
- 133 Adımlarımı pekiştir verdiğin söz uyarınca, Hiçbir suç bana egemen olmasın.
- 134 Kurtar beni insan baskısından, Koşullarına uyabileyim.
- 135 Yüzün aydınlık saçsın kulunun üzerine, Kurallarını öğret bana.
- 136 Oluk oluk yaş akıyor gözlerimden, Çünkü uymuyorlar yasana.
- 137 Sen adilsin, ya RAB, Hükümlerin doğrudur.
- 138 Buyurduğun öğütler doğru Ve tam güvenilirdir.
- 139 Gayretim beni tüketti, Çünkü düşmanlarım unuttu senin sözlerini.

- 140 Sözün çok güvenilirdir, Kulun onu sever.
- 141 Önemsiz ve horlanan biriyim ben, Ama koşullarını unutmuyorum.
- 142 Adaletin sonsuza dek doğrudur, Yasan gerçektir.
- 143 Sıkıntıya, darlığa düştüm, Ama buyrukların benim zevkimdir.
- 144 Öğütlerin sonsuza dek doğrudur; Bana akıl ver ki, yaşayayım.
- 145 Bütün yüreğimle haykırıyorum, Yanıtla beni, ya RAB! Senin kurallarına uyacağım.
- 146 Sana sesleniyorum, Kurtar beni, Öğütlerine uyayım.
- 147 Gün doğmadan kalkıp yardım dilerim, Senin sözüne umut bağladım.
- 148 Verdiğin söz üzerinde düşüneyim diye, Gece boyunca uyku girmiyor gözüme.
- 149 Sevgin uyarınca sesime kulak ver, Hükümlerin uyarınca, ya RAB, yaşam ver bana!
- 150 Yaklaşıyor kötülük ardınca koşanlar, Yasandan uzaklaşıyorlar.
- 151 Oysa sen yakınsın, ya RAB, Bütün buyrukların gerçektir.
- 152 Çoktan beri anladım Öğütlerini sonsuza dek verdiğini.
- 153 Çektiğim sıkıntıyı gör, kurtar beni, Çünkü yasanı unutmadım.
- 154 Davamı savun, özgür kıl beni, Sözün uyarınca koru canımı.
- 155 Kurtuluş kötülerden uzaktır, Çünkü senin kurallarına yönelmiyorlar.
- 156 Çok sevecensin, ya RAB, Hükümlerin uyarınca koru canımı.
- 157 Bana zulmedenler, düşmanlarım çok, Yine de sapmadım senin öğütlerinden.
- 158 Tiksiner bakıyorum hainlere, Çünkü uymuyorlar senin sözüne.
- 159 Bak, ne kadar seviyorum koşullarını, Sevgin uyarınca, ya RAB, koru canımı.
- 160 Sözlerinin temeli gerçektir, Doğru hükümlerinin tümü sonsuza dek sürecektir.
- 161 Yok yere zulmediyor bana önderler, Oysa yüreğim senin sözünle titrer.
- 162 Ganimet bulan biri gibi Verdiğin sözlerde sevinç bulurum.
- 163 Tiksindir, iğrenirim yalandan, Ama senin yasanı severim.
- 164 Doğru hükümlerin için Seni günde yedi kez överim.
- 165 Yasanı sevenler büyük esenlik bulur, Hiçbir şey sendeletmez onları.
- 166 Ya RAB, kurtarışına umut bağlar, Buyruklarını yerine getiririm.
- 167 Öğütlerine candan uyar, Onları çok severim.
- 168 Öğütlerini, koşullarını uygulayım, Çünkü bütün davranışlarımı görürsün sen.
- 169 Feryadım sana erişsin, ya RAB, Sözün uyarınca akıl ver bana!
- 170 Yalvarışım sana ulaşsın; Verdiğin söz uyarınca kurtar beni!
- 171 Dudaklarımdan övgüler aksın, Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.

- 172 Dilimde sözün ezgilere dönüşsün, Çünkü bütün buyrukların doğrudur.
173 Elin bana yardıma hazır olsun, Çünkü senin koşullarını seçtim ben.
174 Kurtarişını özlüyorum, ya RAB, Yasan zevk kaynağımdır.
175 Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım, Hükümlerin bana yardımcı olsun.
176 Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşiyordum; Kulunu ara, Çünkü buyruklarımı unutmadım ben.

Rumänisch:

- 1 Ferice de cei integri în căile lor, care umblă după Legea Domnului.
2 Ferice de cei ce păzesc mărturiile Lui și-L caută din toată inima:
3 aceia nu săvârșesc nici o nedreptate și umblă pe căile Lui.
4 Tu ne-ai dat orânduirile Tale, ca să fie păzite cu scumpătate.
5 O, de-ar ținti căile mele să păzească orânduirile Tale!
6 Când urmez poruncile Tale, nu mă rușinez.
7 Când voi ajunge să cunosc judecățile Tale cele drepte, Te voi lăuda în curăție de inimă.
8 Voi păzi orânduirile Tale: nu mă părăsi de tot!
9 Cum își va păstra tânărul curată cărarea? Păzind Cuvântul Tău.
10 Te caut din toată inima mea: nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale!
11 Strâng cuvintele Tale în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.
12 Binecuvântat să fii Tu, Doamne! Învață-mă orânduirile Tale!
13 Buzele mele vestesc toate judecățile rostite de gura Ta.
14 Când împlinesc mărturiile Tale, mă bucur de parcă aș avea toate bogățiile.
15 Cuget la hotărârile Tale și dau atenție căilor Tale.
16 Îmi găsesc plăcerea în orânduirile Tale; nu voi uita Cuvântul Tău!
17 Răsplătește-i robului Tău cu viață și voi păzi Cuvântul Tău!
18 Deschide-mi ochii, ca să văd minunile din Legea Ta!
19 Eu sunt doar un străin pe pământ: nu-Ți ascunde de mine poruncile Tale!
20 Sufletul mi se topește de dor după judecățile Tale, tot timpul.
21 Tu-i mustri pe cei îngâmfați, pe cei blestemați, pe cei ce se rătăcesc de la poruncile Tale.
22 Îndepărtează de la mine ocară și disprețul, căci păzesc mărturiile Tale!
23 Prinții stau și vorbesc împotriva mea, dar robul Tău cugetă la orânduirile Tale.
24 Mărturiile Tale sunt desfătarea mea, sunt sfetnicii mei.
25 Sufletul meu este lipit de țărână: înviorează-mă, după Cuvântul Tău!
26 Mi-am cercetat căile și Tu mi-ai răspuns: învață-mă orânduirile Tale!
27 Deprinde-mă cu hotărârile Tale și voi cugeta la minunile Tale!
28 Sufletul îmi plânge de întristare: ridică-mă, după Cuvântul Tău!
29 Ține-mă departe de calea înșelăciunii; binevoiește să mă înveți Legea Ta!
30 Aleg calea credincioșiei; accept judecățile tale.
31 Mă alipesc de mărturiile Tale: Doamne, nu mă lăsa să fiu dat de rușine!

32 Alerg pe calea poruncilor Tale, căci Tu dai alinare inimii mele.
33 Învăță-mă, Doamne, să trăiesc după orânduiri Tale, și le voi respecta până la sfârșitul vieții!
34 Dă-mi pricepere și voi respecta Legea Ta, o voi păzi din toată inima mea!
35 Condu-mă pe cărarea poruncilor Tale, căci în aceasta îmi găsesc desfătarea!
36 Apleacă-mi inima spre mărturiile Tale și nu spre câștigul mârșav!
37 Abate-mi privirea de la vederea lucrurilor deșarte; înviorează-mă pe calea Ta!
38 Împlinește-Ți promisiunea făcută robului Tău și celor ce se tem de Tine!
39 Depărtează de la mine ocară ce mă nspăimântă, căci judecățile Tale sunt bune!
40 O, cât de mult tânjesc după hotărârile Tale: înviorează-mă după dreptatea Ta!
41 Să vină, Doamne, peste mine marea Ta îndurare și mântuirea Ta din pricina promisiunii Tale!
42 Atunci îi voi putea răspunde celui ce mă ocărăște, căci mă încred în Cuvântul Tău.
43 Nu mă lăsa fără Cuvântul cel adevărat în gura mea, căci nădăjduesc în judecățile Tale!
44 Voi păzi Legea Ta întotdeauna și pentru veci de veci!
45 Voi umbla liber, căci caut hotărârile Tale.
46 Voi vesti mărturiile Tale înaintea regilor și nu mă voi rușina.
47 Mă voi desfăta cu poruncile Tale, pe care le iubesc.
48 Îmi ridic mâinile spre poruncile Tale, pe care le iubesc, și cuget la orânduiri Tale.
49 Amintește-Ți de cuvântul spus robului Tău, în care m-ai făcut să nădăjduesc!
50 Iată ce-mi aduce mângâiere în suferință: promisiunea Ta care mă înviorează.
51 Mult mă mai batjocoresc cei mândri, dar eu nu mă abat de la Legea Ta.
52 Îmi amintesc de judecățile Tale din vechime și sunt mângâiat.
53 Sunt cuprins de furie la vederea celor răi, a celor ce au părăsit Legea Ta.
54 În casa pribegiei mele mi-am făcut din orânduiri Tale cântări.
55 Noaptea îmi amintesc Numele Tău, Doamne! Voi păzi Legea Ta!
56 Așa-mi doresc să fie, căci împlinesc hotărârile Tale.
57 Doamne, Tu ești moștenirea mea: am promis că voi păzi cuvintele Tale!
58 Te rog din toată inima mea, îndură-te de mine, după promisiunea Ta!
59 Cuget la căile mele, îmi îndrept pașii spre mărturiile Tale.
60 Mă grăbesc și nu întârzii să împlinesc poruncile Tale.
61 Funiile celor răi m-au înconjurat, dar eu nu uit Legea Ta.
62 La miezul nopții mă trezesc să-Ți aduc laude, din pricina judecăților Tale cele drepte.
63 Eu sunt prieten cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc hotărârile Tale.
64 Doamne, îndurarea Ta umple pământul: învață-mă orânduiri Tale!
65 Tu faci bine robului Tău, Doamne, după Cuvântul Tău.
66 Învăță-mă să am cunoaștere și pricepere, căci mă încred în poruncile Tale!
67 Înainte să fiu smerit, eu rătăceam; acum însă păzesc cuvintele Tale.
68 Tu ești bun și faci bine: învață-mă orânduiri Tale!
69 Niște îngâmfați m-au tencuit cu neadevăruri, dar eu împlinesc hotărârile Tale din toată inima.
70 Inima lor este nesimțitoare ca grăsimea, dar eu îmi găsesc desfătarea în Legea Ta.
71 E bine că m-ai smerit, pentru că astfel am putut învăța orânduiri Tale.
72 Mai mult prețuiește pentru mine Legea gurii Tale, decât mii de șecheli⁴ de aur și de argint.

73 Măinile Tale m-au făcut și m-au întocmit. De aceea, dă-mi pricepere ca să pot învăța poruncile Tale!

74 Cei ce se tem de Tine mă privesc și se bucură, căci aștept împlinirea Cuvântului Tău.

75 Doamne, recunosc că judecățile Tale sunt drepte și că din credincioșie m-ai smerit.

76 Fă-mi parte de îndurarea Ta, pentru a fi mângâiat, după promisiunea pe care ai făcut-o robului Tău.

77 Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, căci îmi găsesc desfătarea în Legea Ta!

78 Să fie făcuți de răs cei îngâmfați, căci m-au defăimat prin minciuni! Cât despre mine, eu voi cugeta la hotărârile Tale!

79 Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale!

80 Fie-mi inima integră în orânduirile Tale, și atunci nu voi fi dat de rușine!

81 Sufletul meu tânjește după mântuirea Ta, așteptând împlinirea Cuvântului Tău.

82 Ochii îmi tânjesc după Tine, zicând: „Când mă vei mângâia?”

83 Deși am ajuns ca un burduf de vin în fum, eu tot nu voi părăsi orânduirile Tale.

84 Câte zile să mai aștepte robul Tău până îmi vei judeca prigonitorii?

85 Cei îngâmfați mi-au săpat gropi; ei nu lucrează după Legea Ta.

86 Toate poruncile Tale sunt neschimbătoare! Ei mă prigonesc cu minciuni. Scapă-mă!

87 Aproape că m-au prăpădit de pe pământ, dar eu nu părăsesc hotărârile Tale!

88 Înviorează-mă după îndurarea Ta, și voi păzi mărturia gurii Tale!

89 Cuvântul Tău, Doamne, dănuiește pe vecie în ceruri.

90 Credincioșia Ta dănuiește de la o generație la alta; Tu ai întemeiat pământul și el așa rămâne.

91 Astăzi totul dănuiește prin judecățile Tale, căci fiecare lucru Îți este supus.

92 Dacă Legea Ta nu ar fi desfătarea mea, aș pieri în suferința mea.

93 Niciodată nu voi uita hotărârile Tale, căci prin ele mă înviorezi.

94 Sunt al Tău: mântuiește-mă, căci eu caut să trăiesc după hotărârile Tale!

95 Cei răi mă așteaptă ca să mă nimicească; eu însă iau aminte la mărturiile Tale.

96 Văd că tot ce este desăvârșit are un sfârșit; porunca Ta însă este de necuprins.

97 Ce mult iubesc eu Legea Ta! Toată ziua ea este desfătarea mea!

98 Porunca Ta mă face mai înțelept decât dușmanii mei, căci întotdeauna aceasta este cu mine.

99 Sunt mai înțelept decât toți învățătorii mei, căci cuget la mărturiile Tale.

100 Sunt mai priceput decât cei cărunți, căci împlinesc hotărârile Tale.

101 Îmi feresc picioarele de orice cale rea, ca să păzesc Cuvântul Tău.

102 Nu mă îndepărtez de judecățile Tale, căci Tu mă îndrumi.

103 Ce dulci sunt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele, mai dulci decât mierea pentru gura mea.

104 Sunt priceput din pricina hotărârilor Tale. De aceea urăsc toate cărările înșelătoare.

105 Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.

106 Am jurat, și voi împlini întocmai, că voi păzi judecățile Tale cele drepte.

107 Sunt atât de mâhnit: Doamne, înviorează-mă după Cuvântul Tău!

108 Doamne, primește ofranda gurii mele și învață-mă judecățile Tale!

109 Mi-am pus viața în primejdie, dar nu voi părăsi Legea Ta!

110 Cei răi mi-au întins curse, dar eu nu mă voi rătăci de la hotărârile Tale.

111 Am moștenit mărturiile Tale pe vecie, pentru că ele sunt bucuria inimii mele.
112 Mi-am dedicat inima ca să înfăptuiesc orânduirile Tale pentru totdeauna, până la sfârșit.
113 Îi urăsc pe cei nestatornici, dar iubesc Legea Ta.
114 Tu ești adăpostul și scutul meu și aștept să se împlinescă Cuvântul Tău.
115 Depărtați-vă de mine, răufăcătorilor, ca să pot împlini poruncile Dumnezeului meu!
116 Sprijină-mă după promisiunea Ta și voi fi înviorat; nu mă da de rușine din pricina nădejzii mele!
117 Întărește-mă ca să fiu izbăvit, și să privesc neîncetat la orânduirile Tale!
118 Tu-i îndepărtezi pe cei ce se rătăcesc de la orânduirile Tale, căci înșelătoria lor este zadarnică.
119 Tu-i îndepărtezi pe cei răi de pe pământ ca pe zgură. De aceea iubesc eu mărturiile Tale.
120 Mi se înfioară carnea din pricina groazei Tale și mă tem din pricina judecăților Tale.
121 Judec cu dreptate: nu mă da pe mâna asupritorilor mei!
122 Ia apărarea robului Tău, ca să nu mă mai năpăstuiască cei îngâmfați!
123 Mi se topesc ochii după mântuirea Ta și după promisiunea Ta cea dreaptă.
124 Poartă-te cu robul Tău după îndurarea Ta și învață-mă orânduirile Tale!
125 Eu sunt robul Tău: învață-mă, și voi cunoaște mărturiile Tale!
126 Doamne, este vremea să lucrezi, căci au încălcat Legea Ta.
127 Pentru că iubesc poruncile Tale mai mult decât aurul și argintul
128 și pentru că găsesc pe deplin drepte toate hotărârile Tale, de aceea urăsc toate cărările înșelătoare.
129 Minunate sunt mărturiile Tale, de aceea sufletul meu le împlinește.
130 Dezvăluirea cuvintelor Tale aduce lumină și dă pricepere celor nesăbuiți.
131 Îmi deschid gura și oftez, căci tânjesc după poruncile Tale.
132 Întoarce-Te spre mine și îndură-te de mine, după obiceiul Tău față de cei ce iubesc Numele Tău.
133 Întărește-mi pașii după cuvintele Tale și nu mă lăsa în stăpânirea vreunui necaz.
134 Izbăvește-mă de sub asuprirea omului și-Ți voi păzi hotărârile!
135 Fă să lumineze fața Ta peste robul Tău și învață-mă orânduirile Tale.
136 Ochii îmi varsă șiroaie de lacrimi, fiindcă oamenii nu păzesc Legea Ta.
137 Doamne, Tu ești drept, iar judecățile Tale sunt drepte!
138 Tu poruncești, iar mărturiile Tale sunt drepte și pline de credincioșie!
139 Sunt mistuit de râvnă, pentru că dușmanii mei uită cuvintele Tale.
140 Cuvintele Tale sunt bine încercate și robul Tău le iubește.
141 Eu sunt mic și neînsemnat, dar nu dau uitării hotărârile Tale.
142 Dreptatea Ta rămâne dreptate pe vecie, și Legea Ta rămâne adevărată.
143 Eu am parte numai de necaz și de strâmtorare, însă poruncile Tale rămân desfătarea mea.
144 Mărturiile Tale rămân drepte pe vecie. Dă-mi pricepere, ca să pot trăi!
145 Strig din toată inima; răspunde-mi, Doamne! Voi împlini orânduirile Tale.
146 Te chem; mântuiește-mă, iar eu voi păzi mărturiile Tale.
147 Mă trezesc înaintea zorilor ca să strig la Tine și aștept să se împlinescă cuvintele Tale.

148 Ochii îmi stau deschiși în timpul străjilor nopții ca să cuget la cuvintele Tale.
149 Ascultă-mi glasul, după bunătatea Ta, Doamne, după judecățile Tale, înviorează-mă!
150 Se apropie cei ce urmăresc nelegiuirea; ei s-au depărtat de Legea Ta.
151 Doamne, Tu ești aproape, iar toate poruncile Tale sunt adevărate.
152 Cu mult timp în urmă am aflat de mărturiile Tale, căci le-ai statornicit pe vecie.
153 Ia aminte la necazul meu și salvează-mă, căci nu am dat uitării Legea Ta!
154 Apără-mi pricina și răscumpără-mă! Îndură-te de mine după promisiunea Ta!
155 Mântuirea este departe de cei răi, deoarece ei nu caută să împlinească orânduirile Tale.
156 Doamne, multe sunt îndurările Tale! Înviorează-mă după judecățile Tale!
157 Mulți sunt și prigonitorii, și dușmanii mei, dar de la mărturiile Tale eu tot nu mă abat!
158 Mă uit cu scârbă la cei necredincioși, la cei ce nu păzesc cuvintele Tale.
159 Ia aminte, căci iubesc hotărârile Tale! Doamne, înviorează-mă după îndurarea Ta!
160 Natura Cuvântului Tău este adevărul și fiecare judecată a Ta este dreaptă pe vecie!
161 Niște prinți mă prigonesc pe nedrept, dar inima mea tremură doar la Cuvântul Tău!
162 Eu mă bucur de cuvintele Tale ca cel ce a găsit multă pradă.
163 Urăsc înșelătoria, n-o pot suferi, dar iubesc Legea Ta!
164 Te laud de șapte ori pe zi, din pricina judecăților Tale cele drepte.
165 Cei ce iubesc Legea Ta au parte de multă pace și nimic nu îi poate face să se împiedice.
166 Doamne, nădăjduiesc în mântuirea Ta, împlinind poruncile Tale.
167 Sufletul meu păzește mărturiile Tale și le iubește mult.
168 Păzesc hotărârile și mărturiile Tale, căci toate căile mele sunt înaintea Ta.
169 Doamne, fie ca strigătul meu să ajungă până la Tine: „Dă-mi pricepere după Cuvântul Tău!“
170 Fie ca ruga mea să ajungă până la Tine: „Izbăvește-mă după promisiunea Ta!“
171 Buzele mele Te vor lauda, căci m-ai învățat orânduirile Tale!
172 Limba mea va cânta cuvintele Tale, căci toate poruncile Tale sunt drepte.
173 Mâna Ta să-mi vină în ajutor, căci hotărârile Tale le aleg.
174 Doamne, tânjesc după mântuirea Ta, iar Legea Ta este desfătarea mea.
175 Fie ca sufletul meu să trăiască și atunci Te va lauda, iar judecățile Tale mă vor sprijini la aceasta.
176 Rătăcesc ca o oaie pierdută! Caută-l pe robul Tău, căci eu nu am uitat poruncile Tale